

Vrij verbonden

Unie van
Baptisten
Gemeenten
in Nederland

**Kringmateriaal over de verbondenheid
met God en met elkaar**

Inhoud

Voorwoord	2
Thema 1: Moedergemeente!	3
Thema 2: Verbonden gemeenten	5
Thema 3: Met God verbonden	7
Thema 4: Hand in hand	9
Thema 5: De groeten!	11
Thema 6: Geld en zo...	13
Thema 7: Jezus' lichaam	15

Voorwoord

Met vreugde bieden wij u deze lessen over het thema ‘verbondenheid’ aan. Zij zijn de vrucht van iemand, die heel zijn leven heeft ingezet voor de Heer en Zijn gemeente.

Ds. Anne de Vries nam op 01-10-2011 afscheid als gemeenteopbouwwerker van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. De verbondenheid in Christus tussen gemeenten ligt hem na aan het hart en het was dan ook niet vreemd dat hij over dat onderwerp dit kringmateriaal heeft geschreven.

Anne de Vries koos als titel voor het boekje ‘Vrij Verbonden’. Verbondenheid werpt een dam op tegen individualisme, dat de gemeenschap in gemeenten en tussen gemeenten ondermijnt. Vrijheid schept creativiteit, die Gods rijkdom weer spiegelt.

Ds. Anne de Vries wil met deze titel en de lessen onze aandacht vestigen op de verbondenheid. Ik zou hier graag de term ‘onderlinge afhankelijkheid’ aan toevoegen. De verbondenheid is een noodzakelijk element in het leven van een gelovige, alsmede in het gemeentelven. De rijkdom en levensveranderende kracht van het kruis krijgt gestalte in verbondenheid met en afhankelijkheid van de ander. Paulus beschrijft in Efeze 2 dat Jezus een nieuwe gemeenschap van Gods kinderen formeert. We hebben de ander nodig om te veranderen naar Zijn beeld en om Zijn kracht te ervaren.

Te vaak zonderen we ons af (als gelovige en als gemeente) of bouwen we muren op naar de ander. Dit hoofdstuk in de brief van Paulus aan de Efeziërs confronteert ons met deze houding en daagt ons

uit bij te dragen aan die ene gemeenschap in Jezus. In vrijheid afhankelijk *van* en verbonden *in* die ene nieuwe gemeenschap van Jezus’ discipelen.

Ds. Anne de Vries heeft zijn passie voor verbondenheid vertaalt naar de lessen, die nu voor u liggen. Deze lessen zijn uitermate geschikt om in de kringen te gebruiken of voor een deel van een introductiecursus in uw gemeente. Hij heeft het model van het kringmateriaal van de Baptistengemeente Veendam gebruikt.

Verbondenheid verbreedt en verrijkt je kijk op het leven. Mensen geven antwoorden op (geloofs)vragen waarmee ze in hun leven worden geconfronteerd. Met deze geloofs- en levensverhalen (ook in de tijd gegeven) inspireren en bemoeidigen we elkaar.

Ik hoop dat deze lessen zo een bijdrage leveren aan de geloofsopbouw in uw gemeente.

Ik eindig met het volgende Remonstrantse versje (weergegeven in een uitgave van de Nationale Synode):

“Eenheid in het nodige
Vrijheid in het overige
In alles de liefde”

Albrecht Boerrigter

Thema 1: Moedergemeente!

Ijsbreker

Wat was de eerste Baptisten Gemeente, waarmee je in aanraking kwam?

“ De universele behoefte om verbonden te zijn met een hogere macht boeit me mateloos. Dat hoort kennelijk bij mensen: verlangen naar een levensader. ”

Maria Henneman

Bijbeltekst

Handelingen 2:41 Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend. 42 Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

Achtergrond

De eerste gemeente in de geschiedenis ontstond in Jeruzalem, bijna 2000 jaar geleden. Ze werd geboren – door de Heilige Geest van God. Ongeveer 120 mensen beleefden wat Jezus beloofd had bij zijn vertrek naar de hemel: De kracht van God, die over hen zou komen. Gevolg: Al die mensen werden met de Geest vervuld, droegen een bijzonder teken van een vuurvlam boven hun hoofd en hielden niet op te vertellen van Jezus' dood, opstanding en hemelvaart.

Achtergrond

De luisteraars waren Joodse pelgrims uit de hele bekende wereld. De boodschap van Jezus in hun eigen taal maakte diepe indruk! Vooral toen Petrus begon te spreken – het raakte hen diep toen ze hoorden dat Jezus opgestaan was uit het graf. Gevolg was, dat duizenden geloof gingen stellen in Jezus als opgestane Heer en zich lieten dopen. De eerste gemeente van gelovigen ontstond.

Vandaag

Nog steeds worden mensen, die in Jezus gaan geloven vervuld van zijn Heilige Geest. Meestal is er geen vuurteken, maar je kunt het merken aan hun spreken en doen, aan wat ze beleven en ervaren. Gelovig worden is een ingrijpende en krachtige ervaring, waarbij elke gelovige zelf tot getuige wordt.

Achtergrond

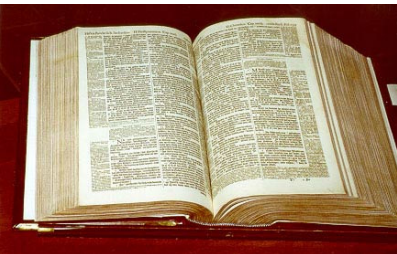
De gemeente van Jeruzalem bestond uit mensen met een persoonlijk geloof in Jezus, die op grond daarvan gedoopt werden en vervuld werden met Gods Geest. De gemeente was meteen internationaal, gericht op getuigenis, samenkomen, gebed, brood en wijn delen en was vol van wonderen.

Uitleg

Vanaf het begin zijn gelovigen aan elkaar verbonden geweest. Meteen vanaf de eerste dag kwamen ze samen en dat bleven ze doen. Ze deden dat in kleine kring thuis en in grote bijeenkomsten op het tempelplein.

Geloof in Jezus is wel persoonlijk, maar leidt ook tot het vormen van een gemeente. We mogen de beschrijving van de moedergemeente op onszelf toepassen, op de manier waarop we zelf geloven en gemeente zijn.

Bijbelteksten

Over de belofte van Jezus om de Heilige Geest te geven:

Johannes 14:15-17, 26;
Johannes 16:7-16;
Handelingen 1:4,5,8.

Over de doop:

Handelingen 2:37-40;
Romeinen 6:1-14;
1 Korinte 12:12-14.

Over de samenkomsten van de gemeente:

Handelingen 2:46.

Vragen en opdrachten

1. Waarom is de gemeente van Jeruzalem uit Handelingen onze moedergemeente?
2. Waarin zit die verbondenheid van gelovigen?
3. Zoek uit op internet waar je plaatselijke gemeente mee verbonden is.
4. Welke plaats neem je zelf in, in de geschiedenis van Handelingen 2?

Thema 2: Verbonden gemeenten

Ijsbreker

Welke andere kerk of gemeente heb je wel eens als gast bezocht?

“Gelijkheid is altijd
de sterkste liefdesband.”

Gothold Ephraim Lessing
Duits toneelschrijver (1729-1781)

Bijbeltekst

Handelingen 15:22 Daarop besloten de apostelen en de oudsten in overleg met de hele gemeente enkele afgevaardigden met Paulus en Barnabas mee te zenden naar Antiochië. (-) 23 Men gaf hun een brief mee met de volgende inhoud: ‘Van de apostelen en de oudsten. Aan hun broeders en zusters in Antiochië, Syrië en Cilicië die uit de heidense volken afkomstig zijn: gegroet (-) 28 In overeenstemming met de heilige Geest hebben wij namelijk besloten u geen andere verplichtingen op te leggen dan wat strikt noodzakelijk is: 29 onthoud u van offervlees dat bij de afgodendienst is gebruikt, van bloed, van vlees waar nog bloed in zit, en van ontucht. Als u zich hier aan houdt, doet u wat juist is. Het ga u goed.’

Achtergrond

Er zijn nieuwe gemeenten ontstaan, o.a. in Antiochië in Syrië. Het is verwarrend en verheugend dat niet-Joden ook tot geloof komen en gedoopt worden. Kan dat zomaar? Sommige christenen uit Jeruzalem menen van niet – ze moeten eerst Jood worden (en dus besneden worden) voordat ze gedoopt mogen worden. Antiochië stuurt mensen naar Jeruzalem om na te vragen hoe het zit. De gemeente komt samen, er komt een stevig debat. Tenslotte horen ze van de grote wonderen die God door de Geest ook aan niet-Joodse volgelingen van Jezus doet. Dat is afdoende. Ze sturen een hartelijke brief met uitleg. Een paar voorschriften komen op papier – maar niemand hoeft eerst Jood te worden. De verbondenheid van de gemeenten is duidelijk: In het geloof in Jezus en onder leiding van de Geest.

“Every baptist is independent
(elke baptist is onafhankelijk)”

Jerry Byrd USA

Achtergrond

Het is treffend dat de gemeenten zich zorgen om elkaar maken en dat de eerste gemeente uiteindelijk tot een besluit komt, waardoor nieuwe gemeenten zelfstandig hun weg mogen gaan onder leiding van Gods Geest en Woord. Ook zijn niet-Joodse gemeenten niet minder dan de moedergemeente in Jeruzalem – ze zijn gelijkwaardig. Treffend is ook de per-soonlijke communicatie – je moet elkaar horen om elkaar te kunnen verstaan. Vanuit Jeruzalem groeit het netwerk van gemeenten, die allemaal uniek zijn en de eenheid in Christus uitdragen.

Vandaag

Moeten gemeenten met elkaar verbonden zijn? Daar wordt heel verschillend over gedacht. Sommige gemeenten vormen een krachtige organisatie, andere hebben een wat losser netwerk en weer andere vinden het prima om helemaal zelfstandig te zijn.

Het lijkt erop dat het Nieuwe Testament een beeld tekent van onderlinge afhankelijkheid en zelfstandigheid: Vrij en verbonden.

Achtergrond

De gemeente in Jeruzalem krijgt dochtergemeenten in de loop van de tijd. Dat gebeurt langs minstens 3 routes:

- Pelgrims keren terug naar hun woonplaatsen en brengen het nieuws over Jezus mee.
- De gemeente wordt vervolgd; de vluchtelingen verkondigen de boodschap van Jezus.
- De Geest van God stuurt mensen erop uit om het evangelie uit te dragen.

Door deze en andere redenen is de gemeente als het ware uitgezaaid in het Romeinse Rijk. Zo ontstaan op talloze plaatsen (o.a. Rome) nieuwe christengemeenten.

Bijbelteksten

Over de gemeente in Antiochië:

Handelingen 11:19-24

Over zending:

Handelingen 8:4-8;

Handelingen 13:1-3.

Over de besnijdenis:

Genesis 17:9-14.

Vragen en opdrachten

- Is de verbondenheid van gemeenten in het Nieuwe Testament daarom ook verplichtend voor gemeenten nu?
- Veel Nederlanders hebben een hekel aan de kerk als organisatie – kun je uitleggen waarom dat zo zijn?
- Opdracht: Ieder schrijft voor zichzelf de belangrijkste punten op waar baptisten het over eens zijn – vergelijk het daarna met elkaar.
- Voel jij je persoonlijk ook verbonden met andere gemeenten? Vind je dit belangrijk? Waarom wel/niet?

Thema 3: Met God verbonden

Ijsbreker

Aan welke organisatie(s) ben je naast de kerk ook nog verbonden?

“ De Zoon van God gezonden tot redding van de mens heeft ons met God verbonden: De zender wordt gekend. ”

A. Nijland

Liederen voor de Gemeentezang 511:2

Bijbeltekst

2 Korinte 13:11 Tot slot, broeders en zusters, groet ik u. Beter uw leven, neem mijn vermaningen ter harte, wees eensgezind, leef in vrede met elkaar – dan zal de God van de liefde en de vrede met u zijn. 12 Groet elkaar met een heilige kus. Alle heiligen die hier zijn laten u groeten. 13 De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Achtergrond

Paulus heeft een aantal brieven aan de gemeente in Korinte geschreven, minstens twee die we in de Bijbel vinden. Hij schrijft positief over de gemeente, maar waarschuwt hen ook, omdat ze bijvoorbeeld erg in partijen verdeeld zijn. De laatste verzen van de tweede brief wijzen nog eens op de eensgezindheid van het geloof, waar de gemeente naar moet streven. De menselijke verbondenheid is duidelijk te proeven in de tekst, ook over de grens van de gemeente heen. Maar het gaat om meer – om verbondenheid met God.

Achtergrond

Korinte is (ook vandaag nog) een Griekse havenstad; er was een bruisend leven in positieve en negatieve betekenissen. De gemeente was daar in zekere zin een afspiegeling van: talloze gaven van de Geest, tongentaal en wonderen, maar ook seksuele uitpattingen en het nalopen van afgoden. Er waren daar veel van, zoals je kunt verwachten in een havenstad! Hiernaast een afbeelding van de godin Artemis van Efeze.

Vandaag

Velen buiten de kerkmuren weten zich met God verbonden. De onkerkelijke gelovigen vormen in Engeland het grootste (onzichtbare) kerkgenootschap! Des te meer moeten christenen beseffen, dat ze in de eenheid van God binnengehaald zijn door Jezus. En dat die eenheid beleefd wordt door de Heilige Geest – en zichtbaar wordt in de plaatselijke gemeente.

Achtergrond

In het Grieks gebruikt Paulus het woord 'koinonia' dat 'gemeenschap' betekent: alles wat je aan elkaar verbindt, wat je gemeenschappelijk hebt, waar je één in bent. Die eenheid gaat uit van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. In God is een eenheid te vinden, die niet goed te beschrijven is en zoals wij mensen die ook niet kunnen bereiken. Maar God geeft uit Zichzelf die eenheid, die wij niet kunnen maken. Hij schenkt ons de Geest van Zichzelf en van Zijn Zoon, zodat

we daarin gemeenschap hebben met God. Onvoorstelbaar, maar waar: we mogen ons volledig verbonden weten met God Zelf.

Uitleg

De laatste tekst wordt vaak als zegen gebruikt aan het einde van de samenkomst. Paulus spreekt over genade, liefde en eenheid. Die drie horen stevig bij elkaar. Door de genade van Jezus redt Hij ons uit een verloren leven dat belast is met zonde en schuld en dus op weg is naar de dood. Het is Gods liefde, die dat bewerkt – zo lief heeft God de wereld! En wie daarop ingaat, ontvangt de Heilige Geest en wordt binnengehaald in de eenheid van God Zelf.

Bijbelteksten

Over de kracht van de gemeente in Korinte:
1 Korinte 1:4-9.

Over de verdeeldheid in Korinte:
1 Korinte 1:10-13.

Over de verbondenheid met Jezus:
Efeze 2:11-22;
1 Johannes 1:1-4.

STELLING:

**Genade is dat je niet krijgt
wat je verdient
en krijgt wat je niet verdient.**

Vragen en opdrachten

1. Waarin ervaar je de verbondenheid met God het sterkst?
2. Probeer een persoonlijk voorbeeld te geven van Gods genade.
3. Probeer uit te leggen wat de stelling betekent.
4. Wat zie je in de afbeelding van de ringen?

Thema 4: Hand in hand

Ijsbreker

Welk bijzonder mens heb je wel eens een hand gegeven?

**“Weet je waarom mensen
elkaar een hand geven?
Om te laten zien dat er geen mes in zit.
Dat is de geschiedenis
van onze beschaving.”**

Dimitri Frenkel Frank
Nederlands acteur, regisseur
en schrijver (1928-1988)

Bijbeltekst

Filippenzen 2:1-4 Nu u door Christus zozeer bemoedigd wordt en liefdevol getroost, nu er onder u zo'n grote verbondenheid met de Geest is, zo veel ontferming en medelijden, 2 maak mij dan volmaakt gelukkig door eensgezind te zijn, één in liefde, één in streven, één van geest. 3 Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. 4 Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander.

Achtergrond

Paulus schrijft deze tekst aan de gemeente in Filippi, die hijzelf heeft mogen stichten. Hij heeft een warme band met de gemeente en schrijft er positief over. Er is al een sterke verbondenheid van de gelovigen onderling, zichtbaar in bemoediging, liefdevolle troost, ontferming en medelijden. Paulus roept op tot een verdere groei in eenheid; niet alleen letten op je eigen belang, niet jezelf verheerlijken, niet jezelf laten gelden, maar bescheiden elkaar dienen uit de liefde van Christus die samenbindt.

Bijbeltekst

Galaten 2:7 Integendeel, toen ze inzagen dat mij de verkondiging onder de heidenen was toevertrouwd, zoals aan Petrus de verkondiging onder de besnedenen 8 – want zoals God Petrus kracht had gegeven voor zijn werk onder de Joden, zo had hij mij kracht gegeven voor mijn werk onder de onbesnedenen –, 9 en ze dus de genade onderkenden die mij geschonken was, toen reikten Jakobus, Kefas en Johannes, die als steunpilaren golden, mij en Barnabas de broederhand: wij zouden naar de heidenen gaan, zij naar de besnedenen.

Achtergrond

Het duurt even voordat de gemeente in Jeruzalem en haar leiders begrijpen welk geweldig werk de Heilige Geest doet door

Paulus. Wanneer dat eenmaal duidelijk is, blijkt dat het geen scheiding oplevert, maar verbondenheid. 'Broederhand' is letterlijk: de rechterhand van de koinonia. Ze geven elkaar de hand en bevestigen daarmee – wij horen om Jezus' wil bij elkaar!

Vandaag

Mensen geven elkaar vaak de hand. Soms lijkt dat toneelspel – politieke leiders die voor de camera's grijpend elkaar de hand schudden. Maar soms is het ook een geloofsdaad: we horen om Jezus' wil bij elkaar en zijn aan elkaar verbonden. We geven elkaar de hand om hand in hand te kunnen werken in Gods Koninkrijk. Dat is bijzonder in een wereld vol solisten! Met handen schudden bevestig je dat je aan elkaar verbonden bent en als gelovige niet op jezelf staat.

Achtergrond

Beide bijbelteksten laten een belangrijk Bijbels principe zien: gelovig worden is een persoonlijke zaak, maar gelovig zijn een gezamenlijke. Er lopen geen losse christenen rond in het Nieuwe Testament. Ze zijn allemaal verbonden met een gemeente of op weg er eentje te stichten. Belangrijke manieren om dat te uiten en te beleven zijn de samenkomsten, de doop, de maaltijd van de Heer, samen bidden, zending en dienen. Allemaal zaken die gelovigen hand in hand doen leven met andere gelovigen.

Uitleg

Uit de zendingswereld zijn voldoende verhalen van mensen die eerst helemaal op zichzelf tot geloof kwamen en hunkerden naar een geloofsgemeenschap. Pas wanneer je dat moet missen (zoals geloofsgevangenen) weet je hoe belangrijk het is.

Daarom is de plaatselijke gemeente van gelovigen een noodzakelijk geschenk van God en een noodzakelijke opdracht voor ons – de Bijbel zelf wijst die weg aan.

Bijbelteksten

Handelingen 2:42;
Hebreeënen 13:16;
1 Johannes 1:3,6,7.

Over de gemeente in Filippi:

Handelingen 16:11-40.

Vragen en opdrachten

1. Waardoor voelen we ons aan elkaar verbonden in de doop?
2. Wat herken je van de bijbeltekst in eigen gemeente?
3. Als we het avondmaal vieren zingen we na afloop hand in hand het lied: "Wij reizen met elkander" Wat doet dit met jou persoonlijk?
4. Ervaar jij dat je verbonden bent met je broers en zussen, zo ja hoe uit zich dat in de praktijk van elke dag? Zo nee, hoe zou je dat kunnen veranderen?

Thema 5: De groeten!

Ijsbreker

Hoe groet men elkaar in de streek waar je geboren bent?

“Mij spreekt de blomme een tale,
mij is het kruid beleefd,
mij groet het altemale,
dat God geschapen heeft.”

Guido Gezelle

Vlaams dichter en schrijver (1830-1899)

Bijbeltekst

Kolossenzen 4:10-15 Aristarchus, mijn medegevangene, Barnabas' neef Marcus (over wie u al instructies hebt gekregen: ontvang hem gastvrij wanneer hij bij u komt) 11 en Jezus Justus groeten u; zij zijn de enige Joden die met mij meewerken voor Gods koninkrijk, en ze zijn dan ook een grote troost voor me geweest. 12 Epafras, een dienaar van Christus Jezus en een van u, groet u; in al zijn gebeden strijdt hij voor u en bidt hij dat u als volmaakte mensen en met volle overtuiging zult vasthouden aan alles wat God wil. 13 Ik kan van hem getuigen dat hij zich erg voor u inspant en ook voor de mensen in Laodicea en Hiërapolis. 14 Ook Lucas, onze geliefde arts, en Demas groeten u. 15 Wilt u de broeders en zusters in Laodicea groeten, en ook Nymfa en de gemeente die bij haar thuis samenkomt?

Groeten uit Groningen

Achtergrond

Meestal vinden we dit soort teksten minder interessant – de meeste mensen die genoemd worden zijn vreemden voor ons, dus dat zegt ons niet zoveel. Het valt wel op dat Paulus een groot netwerk heeft. Er komen allerlei namen van personen in voor waar hij de hartelijke groeten aan doet of van doorgeeft aan de gemeente in Kolosse. En er staan meer van dit soort groeten in de Bijbel (zie verderop). Werken in Gods koninkrijk betekent, dat je een hartelijke band krijgt met veel mensen. De Heer voorspelde dat al (Marcus 10:29,30) – soms moet je verwanten loslaten, maar je krijgt vele malen meer aan broers en zussen en verwanten terug en het eeuwige leven – als je Jezus volgt.

Achtergrond

Het gaat niet alleen om mensen, hoewel dat wel belangrijk is: Leiders van gemeenten moeten elkaar kennen – dat is een gezonde zaak voor henzelf en voor anderen. Leiders laten daarmee zien hoe ze via de Heer aan elkaar verbonden zijn. Maar de teksten spreken ook over gemeenten,

die de groeten krijgen. En dan niet via een leuk vakantiekaartje, maar welgemeende hartelijke groeten van medechristenen, die een minderheid zijn in de samenleving en zich alleen al daarom aan elkaar verbonden voelen. Uit alles spreekt een hartelijk soort meeleven, voortkomend uit de liefde die God door zijn Geest in onze harten heeft uitgegegoten (Romeinen 5:5).

Vandaag

Soms doen kerken net of ze elkaars concurrent zijn. Er wordt met argwaan over elkaar gepraat en soms ook geschreven. In de kerkgeschiedenis zijn heel wat voorbeelden van kerkstrijd terug te vinden. Soms is het onvermijdelijk om weer bij de bron te komen, maar soms gaat het ook gewoon om menselijke ruzie. Het algemene beeld van de verhouding tussen gemeenten in het Nieuwe Testament is overduidelijk: Ze zijn blij met elkaar en de groeten versterken dat. Daarom moeten wij dat net zo goed in stand houden en het netwerk van gelovigen en gemeenten versterken waar we kunnen.

Achtergrond

Er is een tijd geweest dat Barnabas en Paulus grondig verschil van mening hadden en niet meer samen op zendingsreis gingen (zie Handelingen 15:36-40). Een latere bijbeltekst (Kolossenzen 4:10) toont aan dat het is bijgelegd en dat Paulus hen beschouwt als belangrijke medewerkers. Gemeenten en leiders van gemeenten moeten streven naar eensgezindheid; daarmee ondersteun je elkaar en het Lichaam van Christus.

Bijbelteksten

Groeten:

- Romeinen 16;
- 1 Korinte 16:19,20;
- Filippenzen 4:21,22;
- 2 Timotheus 4:19-21;
- Titus 3:15;
- Filemon 23,24;
- 1 Petrus 5:13,14;
- 3 Johannes 15.

Vragen en opdrachten

1. Wanneer je op vakantie bent, zoek dan een gemeente in de buurt en doe hen de groeten (en meld het in je eigen gemeente).
2. Welke ervaringen van hartelijke banden met christenen elders heb je?
3. Hoe krijgen we de groeten van God?
4. Probeer een week lang bewust mensen te groeten en kijk wat het (be-)groeten met jezelf en de ander doet.

Thema 6: Geld en zo...

Ijsbreker

Hoe verdiende je je eerste zakgeld?

“ Geld is als mest;
het is alleen goed
als het wordt verspreid. ”

Francis Bacon

Engels filosoof en staatsman (1561-1626)

Bijbeltekst

2 Korinte 8:1-5 Broeders en zusters, wij willen u niet onthouden wat Gods genade tot stand heeft gebracht in de gemeenten van Macedonië: 2 ze zijn door ellende zwaar op de proef gesteld, maar vervuld van een overstelpende vreugde en ondanks hun grote armoede zeer vrijgevig. 3 Ik verzeker u dat ze naar vermogen hebben gegeven, ja, zelfs boven hun vermogen. 4 Uit eigen beweging hebben ze ons dringend verzocht mee te mogen doen aan de collecte, waarmee de heiligen in Jeruzalem zullen worden ondersteund. 5 En ze gaven aanzienlijk meer dan we hadden verwacht: door Gods wil gaven ze zichzelf in de eerste plaats aan de Heer, en vervolgens ook aan ons.

Achtergrond

Paulus is ooit vervolger geweest van de eerste gemeente in Jeruzalem. Toen hij eenmaal Jezus ging volgen, probeerde hij goed te doen waar hij eerst kwaad deed. En zo regelt hij een geldactie voor de arme gemeente in Jeruzalem (arm o.a. vanwege vervolging en hongersnood) onder de gemeenten in Griekenland. Bijzonder – de gemeenten in Macedonië zijn zelf straatarm. En toch dringen ze erop aan dat ze ook mee mogen doen met de collecte. Ze vinden het een voorrecht! Dat is de toonzetting van 2 Korinte 8 en 9 – geven met blijdschap vanuit de verbondenheid met elkaar en met de Heer.

Achtergrond

Paulus tilt zwaar aan deze geldactie. Hij noemt in verschillende teksten het een 'koinonia', gemeenschap. Het is hetzelfde woord dat hij ook gebruikt om de eenheid met God te beschrijven. Ook betekent koinonia de geloofsgemeenschap van volgelingen van Jezus.

Stevige theologie dus en geen zijspoor. En dat in een tijd waarin nog geen sprake was van een goeie organisatie. Paulus doet er alles aan dat op te zetten, door middel van een stelselmatige inzameling (meteen mee beginnen!) en overdracht door betrouwbare mensen (zodat er geen diefstal kan plaatsvinden). Paulus verwijst in hoofdstuk 9 naar de balans: Jeruzalem heeft veel geestelijke steun gegeven aan nieuwe gemeenten, dus is het in balans om hen nu materieel te ondersteunen – want dat is net zo geestelijk.

“ Ze preken kruis,
maar bedoelen munt. ”

Fons Jansen
cabaretier (1925-1991)

Achtergrond

De Bijbel waarschuwt tegen geldzucht – het is de wortel van alle kwaad. Dat geldt voor gelovigen en gemeenten. Maar de hele Bijbel is ook doortrokken van praktische gulheid. De gemeente van Jezus is een gevende gemeente, omdat haar Heer haar dat geleerd heeft en voorgedaan heeft. Hij heeft de rijkdom van het God-gelijk-zijn niet krampachtig vastgehouden, maar compleet losgelaten, weggeven om de route van lijden en sterven voor ons te gaan. Daarom kan Jezus zeggen: Het is zaliger te geven dan te ontvangen. Daarom schrijft Paulus: God heeft lief wie blijmoedig geeft.

Bijbelteksten

Over de collecte voor Jeruzalem:

2 Korinte 8 en 9;
Romeinen 15:25-28;
1 Korinte 16:1-4.

Over geven:

Filippenzen 2:5-11;
Handelingen 20:35.

Over geldzucht:

1 Timoteüs 6:10;
Hebreeën 13:5.

Vragen en opdrachten

1. Hoe komt het dat geven vaak niet samengaat met blijdschap?
2. Ben je zelf al eens geholpen zonder dat je wat terug hoefde te doen?
3. Hoe zou een goeie financiële organisatie van gemeenten eruit moeten zien?
4. Kun je getuigen uit je eigen leven dat wanneer je geld gaf voor het koninkrijk van God, Hij dat zegende?

Vandaag

Geloof is vooral een persoonlijke zaak, een zaak van gevoelens en behoeften en emotie, een hunkering naar leven met de levende God. Allemaal waar en toch onvoldoende! Geloof is ook een zaak van verstand en handen – en ook van geld. Natuurlijk zijn er voorbeelden van foute geldzucht bij kerken en gelovigen. Maar dat betekent niet, dat we onze centen buiten ons geloof kunnen houden. Integendeel – de Heer zegt: Waar je geld is, is je hart (Lucas 12:34). Dat is een uitnodiging om geld te investeren in Gods Koninkrijk – resultaat: een eeuwig en gegarandeerd rendement!

Thema 7: Jezus' lichaam

Ijsbreker

Wat zou je **niet** aan je lichaam willen veranderen?

“ Een gezonde geest
in een gezond lichaam. ”

Latijns spreekwoord:
"Mens sana in corpore sano"

Bijbeltekst

1 Korinte 12:12,13 Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. 13 Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden, wij zijn allen van één Geest doordrenkt, of we nu Joden of Grieken zijn, of we nu slaven of vrije mensen zijn.

Achtergrond

De gemeente van gelovigen is het lichaam van Christus. Dat geloven we van harte – in algemene zin! De wereldwijde kerk is

natuurlijk Jezus' lichaam. Maar ook de plaatselijke gemeente is dat. Paulus schrijft in vers 27 aan de gemeente in Korinte 'welnu, u bent het lichaam van Christus'- aan een gemeente die erg verdeeld is, verkeerde praktijken erop nahoudt en soms ruzie maakt met Paulus. Blijkbaar is dat niet beslissend: Waar de Geest van Jezus kan sturen en regeren in onvolmaakte mensen en gemeenten, daar is het lichaam van Christus.

Achtergrond

Als de plaatselijke gemeente al lastig is om je bij te voegen, dan is de bovenplaatselijke gemeente helemaal een stap te ver. In de tijd van Paulus bestonden nog geen landelijke of internationale organisaties. Maar het totale beeld van het Nieuwe Testament laat zien, dat gelovigen elkaar en zichzelf en hun gemeenten beschouwden als een eenheid, één lichaam geleid door één Geest, met plaatselijke verschillen en gebruiken, met ruimte voor Joden en niet-Joden, slaven en vrijen, mannen en vrouwen, rijken en armen. Het eindplaatje van de Bijbel is wat dat betreft niet verrassend – een volk van God uit alle talen en rassen en stammen en natiën. De gemeente van Jezus is Zijn lichaam op aarde, geleid door Zijn Geest om als eenheid te opereren. Het haast bizarre beeld van de loslopende

voet maakt duidelijk hoe scherp die opdracht is.

Bijbeltekst

1 Korinte 10:16 Maakt de beker waarvoor wij God loven en danken ons niet één met het bloed van Christus? Maakt het brood dat wij breken ons niet één met het lichaam van Christus?

Achtergrond

Bovenstaande bijbeltekst gaat over de maaltijd van de Heer: de wijn (of druivesap) staat voor het verzoenende bloed van Jezus dat onze zonden bedekt. Het brood staat voor zijn geofferde lichaam, waardoor God ons met Zichzelf verzoent. Paulus gebruikt dus 'lichaam' in verschillende betekenissen, die wel sterk samenhangend zijn. Want in de gemeenschap van de plaatselijke gemeente van gelovigen leren we wat het is om één gemeente van Jezus wereldwijd te zijn: één lichaam en één Geest.

Bijbelteksten

Over de eenheid:

Efeze 4:1-6;
Romeinen 12:3-8;

Efeze 1:22,23;
Efeze 3:5,6;
Efeze 4:1-6;
Kolossenzen 1:15-20.

Uit alle volken:

Openbaring 5:9, 7:9.

Vragen en opdrachten

1. Hoe kom je erachter wat je plekje in de gemeente is?
2. Opdracht: Hoe goed kennen we elkaar? Schrijf 1 ding op een briefje dat jou kenmerkt binnen de gemeente. Verzamel de briefjes in een doosje / mandje. Trek er vervolgens allemaal weer 1 uit. Welk schrijfsel hoort bij wie?
3. Hoe moet een organisatie van gemeenten van gelovigen eruit zien?
4. Waarin sta je samen sterk als gemeenten?

Vandaag

Er zijn veel gelovigen, die zich niet aansluiten bij een plaatselijke gemeente van gelovigen. Vaak is dat vanwege eerdere teleurstellingen, soms vanwege onbekendheid met de kerk, soms vanuit andere motieven. Geloof is een zo persoonlijke zaak geworden, dat dit beeld van de gemeente confronterend is en lastig. Het roept mij op, mijn plaats in te nemen en niet als een losse voet of hand door de wereld te gaan.

En het roept alle gemeenten van gelovigen op zich niet af te zonderen, maar die eenheid letterlijk zichtbaar te maken in een hechte organisatie en een hecht organisme. Levend geloof, goed georganiseerd, een levend lichaam van Jezus wereldwijd.

Unie van
Baptisten
Gemeenten
in **Nederland**

Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Raadhuisplein 6-8
3771 ER Barneveld

T 0342 712457
E info@baptisten.nl

september 2011